

*Protestantse Gemeente Het Vierkant
Liturgie boekje*

Stille week

voor Pasen

2025

Liturgieën voor:

Witte Donderdag 17 april 19.00 uur Sijbekarspel

Goede Vrijdag 18 april 19.00 uur Benningbroek

Stille Zaterdag 19 april 21.30 uur Wognum

*Dit boekje graag laten liggen voor gebruik in de volgende
paasweekdiensten.*

Witte Donderdag,

Op deze avond delen wij brood en wijn.

<i>Voorganger:</i>	<i>Ds. Marianne Gaastra</i>
<i>Organist:</i>	<i>Harry Toebes</i>
<i>Ouderling:</i>	<i>Tryja Boven</i>
<i>Lector:</i>	<i>Tryja Boven</i>
<i>Livestream:</i>	<i>Jan Boven</i>
<i>Koster:</i>	<i>Sam Vlaar</i>

Met medewerking van de 4Cantorij, olv Joost vd Kooij

In stilte komen we binnen

We wachten tot de klok luidt

Avond. Een witte kerk. Maar er lijkt op ons gerekend. Kaarsen, witte lakens op de tafels. Een laatste maaltijd. En een grijzig samenzijn omhult ons eten.

Het is Witte Donderdag. De gang naar Pasen. Ingetogen, want morgen is het Goede Vrijdag. De tijd van het lijden is niet voorbij. Pijn, lijden, verdriet, verdrukking, ze zijn deel van het leven. Maar ook bevrijding van lijden hoort bij het leven. Zo zeggen we het elk jaar. We zijn bij elkaar in de kerk, we voelen de druk van wat er in de wereld om ons heen gebeurt. Toch zoeken we naar verbinding met elkaar, zoeken naar nieuwe vormen. Waarin we ons gedragen voelen door de liefdevolle warmte van de Eeuwige. En we weten Christus aanwezig weten in ons midden. De klop is gehoord. De deur geopend. De tafel gedekt.

Aanvangslied lied 657: 1 (cantorij) , 4 (samenzang)

1 Zolang wij ademhalen
schept Gij in ons de kracht
om zingend te vertalen
waartoe wij zijn gedacht:
elkaar zijn wij gegeven
tot kleur en samenklank.
De lofzang om het leven
geeft stem aan onze dank.

4 Ons lied wordt steeds gedragen
door vleugels van de hoop.
Het stijgt de angst te boven
om leven dat verloopt.
Het zingt van vergezichten,
het ademt van uw Geest.
In ons gezang mag lichten
het komend bruiloftsfeest.

Bemoediging en groet

V(oorganger): Onze hulp is in de Naam van de Levende

A(LLEN): DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT

v: Laat dit Licht ons vernieuwen en ons hart weer doen kloppen

A: LEER ONS MENS TE ZIJN VOOR ELKAAR

Woorden ter inspiratie

Lied 117a: 1 en 2 (samenzang)

1 Gij volken loof uw God en Heer
wil Hem het loflied zingen.
Laat de fonteinen van zijn eer
in ieder hart ontspringen,
omdat Hij u verkoren heeft,
omdat Hij u genade geeft,
door Christus, halleluja.

2 Hoe groot is zijn barmhartigheid
voor allen allerwege,
zijn waarheid en zijn tederheid
als overvloed van regen.
Zijn liefde duurt in eeuwigheid,
en geeft om niet de zaligheid.
zing, zing Hem, halleluja.

Inleiding op de lezingen.

Lezing: Exodus 12: 14-16

Die dag moet voortaan een gedenkdag zijn, die je moet vieren als een feest ter ere van de HEER. Dit voorschrift blijft voor altijd van kracht, alle komende generaties moeten die dag vieren. Eet dan zeven dagen lang ongedesemd brood, en verwijder meteen op de eerste dag alle zuurdesem uit jullie huizen; wie op een van die zeven dagen iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden. De eerste en zevende dag zijn heilige dagen die jullie samen moeten vieren. Die beide dagen mag er geen enkele bezigheid verricht worden, jullie mogen alleen het voedsel bereiden dat ieder nodig heeft.

Lezing Johannes 13, 1-15

¹Het was kort voor het pesachfeest. Jezus wist dat zijn tijd gekomen was en dat hij uit de wereld terug zou keren naar de Vader. Hij had de mensen die hem in de wereld toebehoorden lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan. ²Jezus en zijn leerlingen hielden een maaltijd. De duivel had intussen Judas, de zoon van Simon Iskariot, ertoe aangezet Jezus te verraden. ³Jezus, die wist dat de Vader hem alle macht had gegeven, dat hij van God was gekomen en weer naar God terug zou gaan, ⁴stond tijdens de maaltijd op. Hij legde zijn bovenkleed af, sloeg een linnen doek om ⁵en goot water in een waskom. Hij begon de voeten van zijn leerlingen te wassen en droogde ze af met de doek die hij omgeslagen had. ⁶Toen hij bij Simon Petrus kwam, zei deze: 'U wilt toch niet mijn voeten wassen, Heer?' ⁷Jezus antwoordde: 'Wat ik doe, begrijp je nu nog niet, maar later zul je het wel begrijpen.' ⁸'O nee,' zei Petrus, 'mijn voeten zult u niet wassen, nooit!' Maar toen Jezus zei: 'Als ik ze niet mag wassen, kun je niet bij mij horen,' ⁹antwoordde hij: 'Heer, dan niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd!' ¹⁰Hierop zei Jezus: 'Wie gebaad heeft hoeft alleen nog zijn voeten te wassen, hij is al helemaal rein. Jullie zijn dus rein – maar niet allemaal.' ¹¹Hij wist namelijk wie hem zou verraden, daarom zei hij dat ze niet allemaal rein waren. ¹²Toen hij hun voeten gewassen had, deed hij zijn bovenkleed aan en ging weer naar zijn plaats. 'Begrijpen jullie wat ik gedaan heb?' vroeg hij. ¹³'Jullie zeggen altijd "meester" en "Heer" tegen mij, en terecht, want dat ben ik ook. ¹⁴Als ik, jullie Heer en jullie meester, je voeten gewassen heb, moet je ook elkaars voeten wassen. ¹⁵Ik heb een voorbeeld gegeven; wat ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen.

MAALTIJD VAN DE HEER

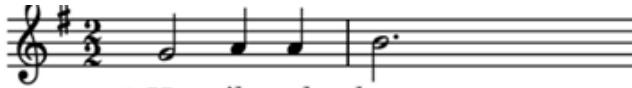
Inleiding

De tafel wordt gereed gemaakt. Brood en wijn worden binnengebracht. Tafelkaarsen worden aangestoken.

Collecte voor onze eigen diaconie.

We luisteren in stilte naar orgelspel.

Lied 928 vers 1 (cantorij) vers 2 en 3 (samenzang)

1 Hoe ik ook ben

2 Hoe ik ook ben

3 Hoe ik ook ben

in don - ker ge - huld,

ver - lo - ren ge - raakt,

ge - wor - den tot niets

nog wacht mij de mor - gen.

nog draagt mij een en - gel.

nog ziet mij die e - ne

Nodiging

Tafelgebed. Lied 403d. (Gezongen: cantorij en allen samen; Gesproken: voorganger)

voorganger Die wij kennen als een Vader,
die zichzelf ter sprake bracht
in een mensenkind, een broeder –

allegro;

Gij, lou - ter licht en bron van eeu-wig
le - ven, wij ze - ge - nen U!

voorganger Want Gij hebt ons beschaamd met uw goedheid,
uw liefde.
Gij vult onze leegte met overvloed.
Gij roept ons tot leven met nieuwe namen.

allegro;

Gij, lou - ter licht en bron van eeu-wig
le - ven, wij ze - ge - nen U!

voorganger Zo vaak heeft uw liefde al vrucht gezet in mensen;
met hen en met alles wat ademt van genade
zingen wij hier:

allegro;

Gij, lou - ter licht en bron van eeu-wig

le - ven, wij ze - ge - nen U!

voorganger Wij zegenen U om het hoge woord van den beginne,
 dit Licht in ons duister,
 dit brood uit de hemel,
 de Zoon naar uw hart,
 gezonden opdat wij allen U kennen,
 voorgoed zullen leven, gekozen tot vrienden.

allen;

Hij, licht uit licht, woord van den be - gin - ne,

Je - zus Mes - si - as!

voorganger Hij, vrucht uit de schoot van uw volk Israël,
 de wijnstok op wie wij allen zijn geënt.
 Uw liefde voor Hem is de bron waaruit wij drinken.
 Hij opent ons de ogen,
 is het Licht dat ons vooruit gaat.

allen;

Hij, wa - re her - der, woord van

den be - gin - ne, Je - zus Mes - si - as!

voorganger Hij heeft zich gegeven, verloren als graan
gezaaid in de aarde, belofte van toekomst,
Hij was in de wereld, Hij stierf aan de nacht.
Geen grotere liefde:
zijn laatste adem gaf ons het leven.
Hij was als brood, gebroken, gedeeld, levend brood:
zijn lichaam voor ons.
Hij werd onze beker, een overvloed van bruiloftswijn:
zijn bloed voor ons.
Wij gedenken zijn dood, wij vieren het leven:
hier reiken wij elkaar wat Hij ons gaf.

allen:

Hij, Lam van God, brood uit de he - mel,
Je - zus Mes - si - as!

voorganger Erfgenamen van zijn vrede,
wij, voorgoed genoemd zijn lichaam,
dat wij woning zijn voor U.
Dat wij ranken van zijn hart zijn,
vruchten dragen, die hemel en aarde verheugen.

allen:

Gij, lou - ter licht en bron van eeu - wig
le - ven, wij ze - ge - nen U!

We delen de wijn

Ondertussen zingen we Lied 117d

Lau-da - te om-nes gen-tes, lau-da - te Do-mi-num.

Lau-da - te om-nes gen-tes, lau-da - te Do-mi-num.

Samen bidden wij het Onze Vader (NBV)

*Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen,
laat uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood
dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven
wie ons iets schuldig is.
en breng ons niet in beproeving,
maar red ons van het kwaad.
Want aan U behoort het koningschap,
de macht en de majesteit,
in eeuwigheid.
Amen*

Lied: Bless the Lord my soul 103 (nederlands, engels , nederlands) cantorij en samenzang

Prijs de Heer mijn ziel
En zegen zijn heilige naam
Prijs de Heer mijn ziel
Die mij het leven geeft.

Bless the Lord, my soul, and bless God's ho-ly name.

Bless the Lord, my soul, who leads me in-to life.

Prijs de Heer mijn ziel
 En zegen zijn heilige naam
 Prijs de Heer mijn ziel
 Die mij het leven geeft.

Lezing: Marcus 14: 32- 42 (Gethsemane)

We gaan staan

³²Ze kwamen bij een plek die Gethsemane heette, en hij zei tegen zijn leerlingen: 'Blijven jullie hier zitten, terwijl ik ga bidden.' ³³Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee. Hij voelde zich onrustig en angstig worden ³⁴en zei tegen hen: 'Ik voel me dodelijk bedroefd; blijf hier waken.' ³⁵Hij liep nog een stukje verder, liet zich toen op de grond vallen en bad dat dit uur zo mogelijk aan hem voorbij mocht gaan. ³⁶Hij zei: 'Abba, Vader, voor u is alles mogelijk, neem deze beker van mij weg. Maar laat niet gebeuren wat ik wil, maar wat u wilt.' ³⁷Hij liep terug en zag dat zijn leerlingen lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: 'Simon, slaap je? Kon je niet één uur waken?' ³⁸Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.' ³⁹Weer ging hij weg om te bidden, met dezelfde woorden als daarvoor. ⁴⁰Toen hij weer terugkwam, lagen ze opnieuw te slapen, want hun ogen vielen steeds dicht, en ze wisten niet wat ze hem moesten antwoorden. ⁴¹Toen hij voor de derde maal terugkwam, zei hij tegen hen: 'Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? Het is zover: het ogenblik is gekomen waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan de zondaars. ⁴²Sta op, laten we gaan; kijk, hij die me uitlevert, is al vlakbij.'

Lied 243: 1 t/m 7 (cantorij en samenzang)

1 O Heer mijn God, ook de - ze nacht
zij lof en eer U toe - ge - bracht
om - dat Gij dag en duis - ter scheidt
en ons het licht ge - ge - ven hebt.

2 Om Christus' wil doe mij niet aan
het kwaad dat ik U heb gedaan,
veeleer vergeef mij, Heer, en geef
dat ik voortaan in vrede leef.

3 Neem mij de last van doodsangst af,
dat ik te ruste ga in 't graf.
Leer mij te sterven dat ik mag
vrolijk verrijzen op uw dag.

4 Is deze arbeidsdag voorbij,
dat mij de slaap een balsem zij.
Dan zal ik zijn in 't nieuwe licht
als een die graag zijn dienst verricht.

5 Wanneer mij slapeloosheid kwelt,
geef dat uw Geest mij vergezelt.
Laat mij niet raken in de macht
der boze geesten van de nacht.

6 De dromen gaan hun eigen weg,
neem Gij het duister dreigen weg.
Verjaag de wolven van uw schaap,
want ik ben weerloos als ik slaap.

7 Loof God de Heer die eeuwig leeft,
alles uit niets geschapen heeft,
die ons tot aan zijn dag behoedt
en onze ogen opendoet!

'KOM, WE GAAN'
ZEGT HIJ
EN ACHTER ONS EEN UITGEKLEDE KERK
NAAKT
TE KIJK GEZET.

STOM ORGEL
DODE KAARSEN
VOOR EEN STERVENDE MENS
GODVERLATEN PLAATS IN EEN
GODVERLATEN WERELD

WAT STA JE DAAR NOG
MET JE TOREN OMHOOG IN DE NACHT?
STORT IN!
TOCHTHOEK MET DE KOUDE WIND
ROND JE LEGE STOELN EN BANKEN!

WEG VAN HIER
NAAR NERGENSHUIZEN
NAAR- NIEMAND-OOK-GOD-WEET-NIET-WAAR-NAAR-TOE
NAAR HUIS EN NAAR BED
SLAPEN
'T IS AL LAAT
EN VERGETEN DAT HET....

'KOM, WE GAAN'
ZEGT HIJ
EN ALLES STAAT STIL.

In stilte verlaten wij de kerk.

Goede Vrijdag

Voorganger: Ds. Marianne Gaastra
Organist: Arjen de Boer
Ouderling: Tryja Boven
Lectoren: Lammy Taanman , Ina Slot, Jan Boven, Jan Hania, Rens Opbroek, Tiny Irgolitsch, Bernice Zuidhof, Allen
Livestream: Peter van der Molen
Koster: Steven Wagenaar

Stilte

De klok luidt

Inleiding door de ouderling van dienst

Opening

Voorganger: Eeuwige wees ons genadig

Allen: OP U HOPEN WE

V: Wees onze sterkte iedere dag,

A: OOK ONZE HULP IN TIJD VAN NOOD

A: O, HEILIGE GOD, DIE AANWEZIG IS

WAAR ISRAELS LIEDEREN WORDEN GEZONGEN,

v: op u hebben zij die ons zijn voorgegaan vertrouwd

A: ZIJ HEBBEN VERTROUWD EN U HEEFT HEN BEVRIJD

v: tot U hebben zij geroepen en zij werden gered,

A: OP U HEBBEN ZIJ VERTROUWD EN ZIJ WERDEN NIET ALLEEN
GELATEN

Lied 556: 1, 2, 3, 4, 5

1 Al - les wat o - ver ons ge - schre - ven is
gaat Gij vol - bren - gen de - ze laat - ste da - gen,
al - le ge - bo - den wor - den thans vol - dra - gen,
al - le be - proc - ving van de wil - der - nis.

2 Gods schepping die voor ons gesloten bleef
ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten,
die zoon van David zijt en man van smarte,
koning der Joden die de dood verdreef.

3 Jezus, de haard van uw aanwezigheid
zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken.
Gij gaat vooraan, Gij zult ons niet ontbreken,
Gij hogepriester in der eeuwigheid.

4 Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan,
aan u, o Heer, ontleent het brood zijn leven,
ons is een lofzang in de mond gegeven,
sinds Gij de weg van 't offer zijt gegaan.

5 Dit is uw opgang naar Jeruzalem
waar Gij uw vrede stelt voor onze ogen,
vrede aan allen die uw naam verhogen:
heden hosanna, morgen kruisig Hem!

**Liederen en lezingen uit het evangelie naar Marcus.
Soms worden we ALLEN uitgenodigd hardop mee te lezen.
Dat wordt aangegeven in HOOFDLETTERS.**

Marcus 14, 26-36

Lied 576b: 6

6 Wanneer ik eens moet heengaan
ga Gij niet van mij heen,
laat mij dan niet alleen gaan
niet in de dood alleen.
Wees in mijn laatste lijden,
mij doodsangst, mij nabij.
O God, sta mij terzijde,
die lijdt en sterft met mij.

Marcus 14, 37-49

Lied 561: 1, 4, 5, O liefde die verborgen zijt

1 O, liefde die verborgen zijt
in diepe stilten eeuwigheid,
erbarm u over ons bestaan,
het wordt verraden en verdaan.

4 O liefde uit de eeuwigheid
die met ons mens geworden zijt,
wij bidden laat ons niet alleen
in al het duister om ons heen,

5 opdat ook wij o Heer U niet
verlaten in uw diep verdriet
maar bij U zijn in al de pijn
waarmee de mensen mensen zijn.

Marcus 14, 50-66

Toen lieten allen hem in de steek en vluchtten weg. Een jongeman, die alleen een linnen kleed aanhad, probeerde bij hem te blijven, maar toen ook hij werd vastgegrepen, liet hij het kleed in hun handen achter en vluchtte naakt weg.

Jezus werd meegevoerd naar het huis van de hogepriester om te worden voorgeleid, en alle hogepriesters, oudsten en schriftgeleerden kwamen daar bijeen. Petrus volgde hem op een afstand tot op de binnenplaats van het huis van de hogepriester, waar hij tussen de knechten ging zitten en zich warmde aan het vuur.

De hogepriesters en het hele Sanhedrin probeerden iemand een getuigenverklaring tegen Jezus te laten afleggen op grond waarvan ze hem ter dood konden veroordelen, maar dat lukte hun niet; want hoewel veel mensen een valse verklaring aflegden, waren hun getuigenissen niet eensluidend. Toen kwamen er een paar met de volgende valse verklaring:

'We hebben hem horen zeggen: "Ik zal die door mensenhanden gemaakte tempel afbreken en in drie dagen een andere opbouwen die niet door mensenhanden gemaakt is.'"

Maar ook op dit punt waren de getuigenverklaringen niet afdoende. De hogepriester stond op en vroeg Jezus: 'Waarom antwoordt u niet? U hoort toch wat deze getuigen zeggen?'

Maar hij bleef zwijgen en antwoordde niet. Toen vroeg de hogepriester hem: 'Bent u de Messias, de Zoon van de Gezegende?'

Jezus zei:

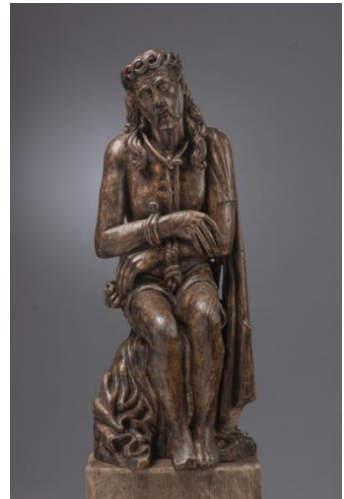
'Dat ben ik, en u zult de Mensenzoon aan de rechterhand van de Machtige zien zitten en hem zien komen op de wolken van de hemel.'

De hogepriester scheurde zijn kleren en zei: 'Waarvoor hebben we nog getuigen nodig? U hebt de godslastering gehoord; wat is uw oordeel?'

*Allen oordeelden dat hij schuldig was en de doodstraf verdiende. Toen begonnen sommigen hem te bespuwen; ze blinddoekten hem en sloegen hem in het gezicht en zeiden tegen hem: **ALLEN: 'PROFETEER NU MAAR!'**, en ook de dienaren onthaalden hem op vuistslagen.*

Stilte

*Christus op de koude steen 16^e eeuw.
Een beeld dat niet in de bijbel voorkomt,
maar dat kunstenaars vanaf de
Middeleeuwen heeft geïnspireerd. Dit
moment van verlatenheid, wetende wat
er komen gaat.*

Marcus 14, 66- 72

Lied 800: 1, 2

1 Wat zou ik zonder U geweest zijn,
hoe zou ik zonder U bestaan?
Ik zou ten prooi aan angst en vrees zijn
en eenzaam door de wereld gaan.
Mijn liefde tastte in den blinde.
Een afgrond lag in het verschiet.
En waar zou ik een trooster vinden
die werkelijk wist van mijn verdriet?

2 Een diepe nacht zou mij omvangen
waarna geen blijde morgen daagt.
Ik werd verteerd door wild verlangen,
door 's levens maalstroom weggevaagd.
Ik zou alleen zijn, van het heden
en van de toekomst ongewis.
Wie kan er aarden hier beneden
als er geen open hemel is?

Marcus 15, 1- 15

's Ochtends in alle vroegte kwamen de hogepriesters, de oudsten en de schriftgeleerden en het hele Sanhedrin in vergadering bijeen. Na Jezus geboeid te hebben, brachten ze hem weg en leverden hem over aan Pilatus.

Pilatus vroeg hem: 'Bent u de koning van de Joden?'

Hij antwoordde: 'U zegt het.'

De hogepriesters brachten allerlei beschuldigingen tegen hem in. Pilatus vroeg hem toen: 'Waarom antwoordt u niet? U hoort toch waar ze u allemaal van beschuldigen?'

Maar Jezus zei helemaal niets meer, tot verwondering van Pilatus. Pilatus had de gewoonte om op elk pesachfeest één gevangene vrij te laten op verzoek van het volk. Op dat moment zat er een zekere Barabbas gevangen, samen met de andere opstandelingen die tijdens het oproer hadden gemoord. Een grote groep mensen trok naar Pilatus en begon hem te vragen om ook nu te doen wat zijn gewoonte was Pilatus vroeg hun:

'Wilt u dat ik de koning van de Joden vrijlaat?'

Want hij begreep wel dat de hogepriesters hem uit afgunst hadden uitgeleverd. Maar de hogepriesters hitsten de menigte op om te zeggen dat hij Barabbas moest vrijlaten. Toen zei Pilatus tegen hen: 'Wat wilt u dan dat ik doe met die man die u de koning van de Joden noemt?' En ze begonnen weer te schreeuwen.

(ALLEN)'KRUISIG HEM!' riepen ze. Pilatus vroeg: 'Wat heeft hij dan misdaan?'

Maar ze schreeuwden nog harder: (ALLEN) : 'KRUISIG HEM!' Omdat Pilatus de menigte tevreden wilde stellen, liet hij Barabbas vrij. Jezus leverde hij uit om gekruisigd te worden, nadat hij hem eerst nog had laten geselen.

Lied 558: 6, 7

6 Om het zwijgen, het geduld,
waarmee Gij de wet vervult,
als men vruchtloos zoekt naar schuld,
Kyrie eleison.

7 Om het woord van goddelijk recht
dat Gij tot uw rechters zegt,
zelf hebt Ge uw geding beslecht, -
Kyrie eleison.

Marcus 15, 16-32

De soldaten leidden hem weg, het paleis (dat wil zeggen het pretorium) in, en riepen de hele cohort bijeen. Ze trokken hem een purperen gewaad aan, vlochten een kroon van doorntakken en zetten hem die op. Daarna brachten ze hem hulde met de woorden:

(ALLEN) 'GEGROET, KONING VAN DE JODEN!'

Ze sloegen hem met een rietstok tegen het hoofd en bespuwden hem, en bogen onderdanig voor hem. Nadat ze hem zo hadden bespot, trokken ze hem het purperen gewaad uit en deden hem zijn kleren weer aan.

Toen brachten ze hem naar buiten om hem te kruisigen. Ze dwongen een voorbijganger die net de stad binnenkwam, Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus, om het kruis te dragen. Ze brachten hem naar Golgota, wat in onze taal 'schedelplaats' betekent. Ze wilden hem met mirre vermengde wijn geven, maar hij nam die niet aan. Ze kruisigden hem en verdeelden zijn kleren onder elkaar; ze dobbelden erom wie wat zou krijgen. Het was in het derde uur na zonsopgang toen ze hem kruisigden. Het opschrift met de aanklacht tegen hem luidde: 'De koning van de Joden'. Samen met hem kruisigden ze twee misdadigers, de een rechts van hem, de ander links. De

voorbijgangers keken hoofdschuddend toe en dreven de spot met hem: (ALLEN) **'ACH, KIJK NU TOCH EENS! JIJ DIE DE TEMPEL AFBREEKT EN IN DRIE DAGEN WEER OPBOUWT, RED JEZELF TOCH DOOR VAN HET KRUIS AF TE KOMEN.'**

Ook de hogepriesters en de schriftgeleerden maakten onder elkaar zulke spottende opmerkingen: 'Anderen heeft hij gered, maar zichzelf redden kan hij niet; laat die Messias, die koning van Israël, nu van het kruis afkomen. Als we dat zien, zullen we geloven!'

Ook de twee andere gekruisigden beschimpten hem.

Lied 576b: 1

1 O hoofd vol bloed en wonden,
bedekt met smaad en hoon,
o hoofd zo wreed geschonden,
uw kroon een doornenkroon,
o hoofd eens schoon en heerlijk
en stralend als de dag,
hoe lijdt Gij nu zo deerlijk!
Ik groet U vol ontzag

Marcus 15, 33-37

Op het middaguur viel er een duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. Aan het einde daarvan, in het negende uur, riep Jezus met luide stem: 'Eloï, Eloï, lema sabachtani?'

wat in onze taal betekent: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?'

Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen (ALLEN) **'HOOR, HIJ ROEPT ELIA!'**

Iemand ging snel een spons halen, doordrenkte die met zure wijn, stak de spons op een stok en probeerde hem te laten drinken, terwijl hij zei:

'Laten we eens kijken of Elia komt om hem eraf te halen.'

Maar Jezus slaakte een luide kreet en blies de laatste adem uit.

STILTE. *Wie dat wil kan een steen bij de gedooftde Paaskaars leggen.*

Aanklacht onder het kruis

Waar was jij?

Waar was jij, toen men Hem gekruisigd had?

Waar was jij, toen men Hem hing aan het hout?

Waar was jij, toen de zon niet langer wilde schijnen?

Waar was jij toen Hij in het graf gelegd werd?

(ALLEN) WIJ KENDEN U NIET, WIJ ZOCHTEN ONSZELF, ERBARM U, ERBARM U, ERBARM U!

Waar was jij toen Hij uit de doden opstond?

Waar was jij?

STILTE

Honger heb ik geleden: gaf jij mij toen te eten?

Dorst heb ik gehad: liet jij mij toen drinken?

**(ALLEN) WANNEER DAN? WANNEER DAN?
WIJ KENDEN U NIET, WIJ ZOCHTEN ONSZELF,
ERBARM U ERBARM U**

Ooit was ik vreemdeling, gaf jij mij onderdak?

toen ik was uitgekleeft: bedekte jij mijn schande?

en toen ik ziek was: heb jij mij opgezocht?

Ooit zat ik opgesloten: kwam jij toen naar mij toe?

(ALLEN) WANNEER DAN, HEER, WANNEER DAN?

STILTE

Marcus 15, 38- 39

En het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot onder in tweeën. Toen de centurio, die recht tegenover hem stond, hem zo zijn laatste adem zag uitblazen, zei hij:

'Werkelijk, deze mens was Gods Zoon.'

Lied 587: 1, 2, 6

1 Licht voor de wereld, geeft U zich gevangen
in deze nacht van duistere belangen?
Ik zoek U, Heer, en vraag U: maak mijn oren
heel om te horen.

2 Eén mens moet sterven om een volk te redden.
Door uw gehoorzaam lijden kan ik verder,
warm ik mij aan uw liefde die niet loochent.
Open mijn ogen.

6 Zing met de psalm: geen woord is er gebroken –
de waarheid is gezien om te geloven.
Daarom Heer Jezus, met de ooggetuige
wil ik mij buigen.

*** Afsluiting**

*** Avondgebed.** (v= voorganger; A=ALLEN)
v. In uw handen, Heer mijn God, beveel ik mijn geest.
A. IN UW HANDEN, HEER MIJN GOD, BEVEEL IK MIJN GEEST
v. U, o Heer, die ons verlost hebt, God in waarheid,
A: BEVEEL IK MIJN GEEST
A. IN DE SCHADUW VAN UW VLEUGELS VERBERG ONS
U ZOEKEN WIJ WANT HET DONKER MAAKT ONS BANG.
BIJ U SCHUILEN WIJ
OM ALLE DUISTER TE WEERSTAAN.
TOT U BIDDEN WIJ:
LAAT NIET VOORGOED DE NACHT VALLEN
OVER DEZE AARDE
OVER DE MENSEN DIE DAAROP WONEN

v. Hoe komen wij in het reine,
met U en met elkaar?
Zonder vergeving,
geen nieuw begin.

Voor U belijden wij
onze schuld,
onze schuld,
onze grote schuld.

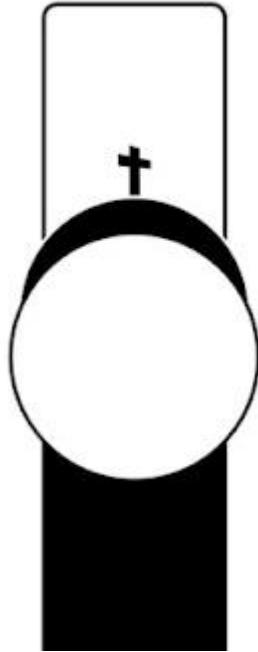
Het doel hebt U bereikt,
de weg ten einde toe gegaan.
Zelfs tot hiertoe nog
voor ogen dat het leven
een opdracht gaf.
Leer ons trouw te zijn
aan dat gebod.
Elkaar lief te hebben,
zoals Hij ons lief heeft gehad,
tot in de dood,
opdat er leven zal zijn
in Naam van Hem.

Met andere ogen,
zien wij elkaar hier nu staan.
Niet dat we elkaar vreemd zijn,
maar toch.
Ineens zijn wij elkaar gegeven
in een nieuw verband.
Wat zal het?
Wie weet geeft het nog ergens zin.
Schenk ons nu de kracht,
van hier te gaan
en elkaar te blijven vinden
in een toekomst tegemoet.

AMEN

**In stilte vertrekken wij. Morgen zien wij elkaar weer bij de
Paaswake. Licht dat terug komt, Hoop die niet sterven wil,
vrede die bij ons blijft.**

Paaswake Stille Zaterdag

Op doortocht naar het licht

Voorganger: Ds. Marianne Gaastra
Organist: Jeroen Rijpkema
Ouderling: Tryja Boven
Lector: Bernice Zuidhof
Livestream: Mirjam Schreuder
Koster: Hannelore Lamers

*Medewerking van het Hoorns Byzantijns Mannenkoor
o.l.v. Grigori Sarolea*

Wij zijn op doortocht naar het licht, We verzamelen ons buiten rond het vuur

Welkom

Koor:

Woskresenieje Twoje

'Uw opstanding, Christus Verlosser, bezingen de engelen in de hemel en ons op aarde, maak ons waardig U te loven met een rein hart.'

Christos Woskres'ne ` De Paasverzen'

Gebed bij het vuur

Ontsteken van de Paaskaars aan het vuur

Aan het ontstoken vuur

wordt nu de paaskaars aangestoken.

Zij is bestemd om een jaar lang in ons midden drager te worden van het paaslicht.

Zij is het zinnebeeld van de Heer die voor ons uitgaat, alle dagen van het jaar.

Gebed

Heer, onze God, heilig en zegen deze kaars.

Laat haar branden als het licht van de nieuwe dag.

Ontsteek weer het vuur in onze harten,
opdat wij met Jezus opstaan om te verrijzen
tot een leven van goedheid en vreugde.

Dat vragen wij U door Jezus,
ons vriendelijk Licht voor deze avond,
voor alle dagen, tot in eeuwigheid. Amen.

Wij dragen de Paaskaars naar binnen en staan stil: op de drempel, bij de doopschaal, bij de standaard

1. *-Bij de drempel*

diaken of cantor: *allen:*

Licht van Chris - tus! Heer, wij dan - ken U.

Lezing:

*Sinds het begin is God schepper
 van hemel en aarde
 De aarde is woestheid en warboel geweest,
 met duisternis op het aanschijn van de oervloed
 maar adem van God
 reeds wervelend over het aanschijn van het water
 Dan zegt God: 'Kome er licht!'
 - en er kómt licht.*

2. *Bij de doopschaal*

diaken of cantor: *allen:*

Licht van Chris - tus! Heer, wij dan - ken U.

Lezing: Romeinen 6, 3 en 4

We zijn door de doop in zijn dood met Hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden.

3. *Bij de standaard.*

De Paaskaars wordt op de standaard gezet. Iedereen kan gaan zitten. Het licht wordt gedeeld en het koor zingt: .

Koor: Sej den: 'Dit is de dag die de Heer gemaakt heeft, verheugt U en viert feest! Schaart u bij de Heer, want Hij is goed en zijn barmhartigheid duurt eeuwig!'

Het scheppingsverhaal

Koor Lied: Blagoslowi dushe moja Gospoda

Ode aan de schepping, verzen uit psalm 104

Samenzang Lied 513: 1 en 3

1 God heeft het eerste woord.
Hij heeft in den beginne
het licht doen overwinnen,
Hij spreekt nog altijd voort.

3 God heeft het laatste woord.
Wat Hij van oudsher zeide,
wordt aan het eind der tijden
in heel zijn rijk gehoord.

Gebed

Het verhaal van de uittocht

Inleiding

Het verhaal door verteller en koor

Toen strekte Mozes zijn hand uit over de zee en de Heer liet die hele nacht door een sterke oostenwind de zee terugwijken. Hij maakte van de zee droog land en de wateren weken uiteen. Zo trokken de Israëlieten droogvoets door de zee, terwijl de wateren links en rechts als een muur bleven staan.

De Egyptenaren zetten de achtervolging in; alle paarden van de farao, zijn wagens en zijn menners gingen achter de Israëlieten aan, de zee in. Toen sprak de Heer tot Mozes: 'Strek uw hand uit

over de zee, dan zal het water terugstromen over de Egyptenaren.

Mozes strekte zijn hand uit over de zee en bij het ochtendgloren vloeide de zee naar haar gewone plaats terug.

Het water overspoelde de wagens en de mannen en heel de strijdmacht van de farao, die de Israëlieten op de bodem van de zee achterna was gegaan: niet één bleef ge-spaard.

De Israëlieten trokken over de droge bodem van de zee, terwijl de wateren links en rechts van hen een wand vormden. Zo redde de Heer op deze dag Israël uit de greep van Egypte; Israël zag de Egyptenaren dood op de kust liggen.

Toen Israël de macht van de Heer tegen Egypte aanschouwde, kreeg het volk ontzag voor de Heer; zij stelden vertrouwen in de Heer en in zijn dienaar, Mozes. Toen zongen Mozes en de Israëlieten ter ere van de Heer dit lied:

Koor: Slawno bo proslawisa! *'Heerlijk is Hij, verheerlijkt'*

Nieuw leven tegemoet

Samenzang Lied 659: 1 t/m 3

1 Kondig het jubelend aan,
laat het de windstreken horen,
doe het de aarde verstaan:
God heeft ons wedergeboren!

2 Zing met een juichende stem,
adem weer opgetogen,
dit is Jeruzalem,
ere zij God in den hoge!

3 Hier heeft de Heer ons geleid,
hier doet Hij Israël wonen
uit de ellende bevrijd,
God zal het lijden ons lonen.

Inleiding op de lezing

Lezing uit het Evangelie volgens Matteüs 28, 1-10

Na de sabbat, bij het ochtendgloren van de eerste dag van de week, kwam Maria van Magdala met de andere Maria naar het graf kijken. Plotseling begon de aarde hevig te beven, want een engel van de Heer daalde af uit de hemel, liep naar het graf, rolde de steen weg en ging erop zitten. Hij lichtte als een bliksem en zijn kleding was wit als sneeuw. De bewakers beefden van angst en vielen als dood neer. De engel richtte zich tot de vrouwen en zei: 'Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus, de gekruisigde, zoeken. Hij is niet hier, Hij is immers uit de dood opgewekt, zoals Hij gezegd heeft. Kijk, dit is de plaats waar Hij gelegen heeft. En ga nu snel naar zijn leerlingen en zeg hun: "Hij is opgewekt uit de dood, en dit moeten jullie weten: Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zul je Hem zien." Onthoud dat ik jullie dit gezegd heb.'

Ontzet en opgetogen verlieten ze het graf; ze haastten zich om het aan zijn leerlingen te vertellen. Op dat moment kwam Jezus hun tegemoet en groette hen. Ze liepen op Hem toe, grepen zijn voeten vast en aanbaden Hem. Daarop zei Jezus: 'Wees niet bang. Ga mijn broeders vertellen dat ze naar Galilea moeten gaan, daar zullen ze Mij zien.'

Koor Lied: Predwarivšija utro 'De eerst morgen'

De engel richtte zich tot de vrouwen en zei: 'Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus, de gekruisigde, zoeken. Hij is niet hier, Hij is immers uit de dood opgewekt, zoals Hij gezegd heeft. Kijk, dit is de plaats waar Hij gelegen heeft. En ga nu snel naar zijn leerlingen en zeg hun: "Hij is opgewekt uit de dood, en dit moeten jullie weten: Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zul je Hem zien." Onthoud dat ik jullie dit gezegd heb.'

Samenzang. 645: 1 en 2

1 Zing ten hemel toe,
juich en jubel Gode,

want Hij wordt niet moe
voor ons uit te gaan
als een vuur vooraan
levenden en doden!

2 Christus onze Heer
is voor ons gestorven
en Hij daalde neer
in het doodsgebied,
deed de dood teniet
in de nieuwe morgen.

Korte overweging

Koor: Slawno bo proslawisa! *'Heerlijk is Hij, verheerlijkt'*

Hernieuwing van de doopbeloften

Inleiding:

Gedoopt zijn is kiezen voor nieuw leven,
een leven naar Gods droom.
Een keuze die je voortdurend moet hernieuwen.
Dat gaan we nu doen.

Hernieuwing van de belofte

Op deze paasavond, herdenken wij de dood
en de begrafenis van onze Heer Jezus Christus,
en vieren wij met grote vreugde
zijn glorievolle verrijzenis.
Daarom, nu de veertigdagentijd voorbij is,
willen wij de beloften van ons doopsel vernieuwen.
Wij hebben toen beloofd,
dat wij God getrouw zouden dienen.
Nu vraag ik opnieuw: Beloven jullie alles af te wijzen
wat de schepping en het leven ondermijnt,
afbreekt of vernietigt?

Allen. Ja, dat beloof ik.

Vg. Jezus is trouw gebleven aan de Vader,

tot in lijden en dood.
Het kruis had echter niet het laatste woord:
Jezus is verrezen.
Zo zijn wij ook niet langer ten dode gedoemd.
Elk leven, geleefd in Jezus' voetspoor,
geleefd in Zijn liefde,
wordt in Hem vereeuwigd. Geloven jullie dat?

Allen. Ja, ik geloof.

Samenzang lied 345: 1 en 3

1 Gij hebt uw woord gegeven
nog voor ik U iets vroeg,
dat is voor heel mijn leven,
ja voor de dood genoeg.
Uw woord is daad, o Vader,
werd brood in de woestijn,
werd mens en is mij nader
dan wie mijn naasten zijn.

3 God, die uw woord gegeven,
uw Zoon gezonden hebt
en naar zijn beeld het leven
van wie U kent herschept, –
wees door uw Geest met allen
die hebben ja gezegd,
dat zij die staan niet vallen.
Maak Gij ons trouw en echt.

Koor Lied 'Jelietsie'

*'Wie gedoopt is in Christus
heeft zich met Christus bekleed, halleluja!'*

Voorbeden

Na elke voorbede acclamatie:

**Koor: Hagios O Theos, Hagios I Schuros, Hagios Athanatos
eleison 'Heilige God, Heilige Sterke, Heilige Onsterfelijke,
Ontferm U over ons.'**

Stil gebed

Koor Lied: Otsche Naš 'Onze Vader'

Inzameling van de gaven

Christos Anesti ek Nekron. '*Christus is verrezen uit de dood*'

Afsluiting van de viering

Slotlied NLB 634 vers 1 en 2

1 U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!
Alle mens'lijk lijden hebt Gij ondergaan
om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan:
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!

2 Licht moge stralen in de duisternis,
nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,
wil het woord ons geven dat hier vrede sticht:
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!

Zending en zegen

Op Witte Donderdag spraken wij deze woorden van Jezus uit:

Op de avond dat Hij zich vrijwillig overleverde en om ons behoud ging lijden,

A. DAT IS VANDAAG

v. nam hij de beker sprak de dank uit en gaf hun de beker en zei:
'Dit is mijn bloed van het verbond, dat voor velen wordt vergoten.
Ik verzeker jullie: ik zal niet meer van de vrucht van de wijnstok

drinken tot de dag komt dat ik er opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van God.'

De wijn van het koninkrijk wordt rondgedeeld.

Koor Lied: Mnogaja Ljeta '*Vele jaren ...*'

Koor Lied: De Grote Paastropar

(in het Grieks, Latijn en Kerk-Slavisch)

*'Christus is verrezen,
door de dood heeft Hij de dood overwonnen
en die in het graf waren het leven gegeven'*

Morgen is het Paasmorgen.

Begroeten wij elkaar dan met de woorden:

CHRISTUS IS OPGESTAAN

CHRISTOS ANESTI

